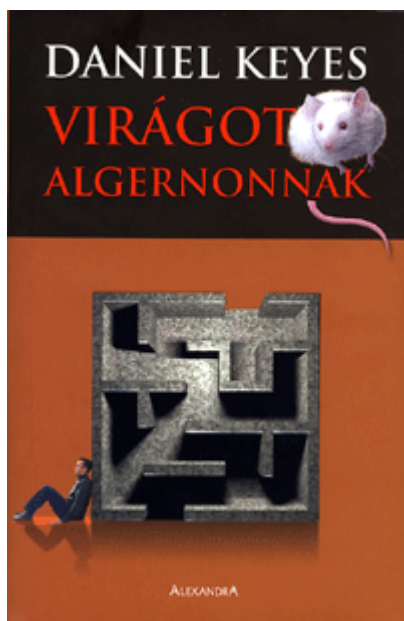

Könyvajánló

Daniel Keyes: Virágot Algernonnak

Az általam ajánlott könyv 1959-ben novella formájában látott először napvilágot, majd 1966-ban regényként is megjelent. A könyv sikerén felbuzdulva 1968-ban és 2000-ben is filmet készítettek belőle.

Először elolvastam a regényt, majd megnéztem az 1968-ban készült filmváltozatot is, hogy legyen összehasonlítási alapom. Amint várható is volt a regény sokkal jobban tetszett, mint a film.

A történet egy Charly nevű 32 éves fiatalemberről szól, aki sajnos megrekedt egy hatéves gyerek szintjén. Nagyon boldogan éli a hétköznapjait. Egy pékműhelyben dolgozik, ahol úgy érzi, hogy biztonságban van, szeretik és vigyáznak rá az ott dolgozó barátai. Majdnem teljesen elégedett az

életével, de az zavarja, hogy nem tud olvasni, ezért úgy dönt, hogy beiratkozik egy speciális iskolába, ahol felnőtteket írni-olvasni tanítanak. Itt ismerkedik meg a tanítónőjével Miss Kinnian-nel, aki egy lehetőséget ajánl neki, hogy részt vehet egy kísérletben, aminek következtében okossá válhat. Ez egy agyműtét, amit még csak egy egéren végeztek el Algernonon, akinél úgy látják, hogy sikeres volt, de nem tudják garantálni, hogy Charly is okossá válhat a műtét után, illetve ha sikerül is mennyire lesz tartós ez az állapot, de természetesen Charly vállalja a kockázatot. Charlynak az lesz a feladata, hogy különböző tesztekkel elvégeznie és jelentéseket kell írnia a benne végbemenő változásokról a műtét előtt és után is.

A Könyv igazából csak ezek a jelentéseknek a gyűjteménye, olyan mintha Charly naplóját olvasnánk. Először nagyon zavaró volt a rengeteg helyesírási hiba és nem is értettem, hogy miért is így van megírva, de ahogyan olvastam a jelentéseit szépen lassan megismertem belőle Charlyt és az ő történetét. Nagyon látványos, ahogyan fejlődik, úgy változik meg a helyesírása és a gondolkodása. Ráébred, hogy az őt körülvevő világ nem is olyan, mint amilyennek hitte. Az emberek között nem mindenki kedves, becsületes és jóságos, a barátai nem vele, hanem rajta nevetnek és nem is igazán a barátai. Charly ráébred, hogy a valóság sokkal rosszabb, mint amilyennek ő hitte.

Nagyon tanulságos volt számomra ez a regény. Egy kicsit engedett belepillantani egy szellemileg sérült ember érzelmeibe, gondolataiba, félelmeibe, vágyaiba és az őt körülvevő emberek viselkedésébe. Azt gondolom, hogy mindenképpen hatással lesz az olvasóra ez a könyv. A regény olvasása után talán egy picit empatikusabbá, kedvesebbé, toleránsabbá válhatunk a szellemi fogyatékos társainkkal szemben. Mindenkinek csak ajánlani tudom. Jó olvasást!

*Böjtiné Tóth Henrietta
könyvtáros*